

Vršovice 10.4.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti a přátelé, vítám vás na našich bohoslužbách ujištěním, že Pán Bůh je tu s námi a nabízí nám poznání svojí milosti ve svém Slovu.

Píseň: 331 sl.1 Má víra pohlíží

Introit: Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení. Žd 9,11n

Píseň: Ž138 Srdcem celým Tebe, Pane

Modlitba: Všemohoucí Bože, ty jsi učinil zázrak a vzkřísil našeho Pána Ježíše Krista a tak jsi daroval světu svou spásu. My Ti za to dnes přicházíme děkovat a radovat se z toho. Zároveň vyznáváme, jak málo dokážeme svědčit o této Tvé milosti, přiznáváme se, že tak máme podíl na úzkosti kolem nás. Jak málo dokážeme zvát k posile, kterou nám i dnes nabízíš.

Prosíme tě: Dej, abychom se jako Tvoje církve stali Tvými dobrými svědky, abychom uměli svými životy ukazovat cestu k dokonalé svobodě a společně s celým Tvým stvořením pronikli tmou k věčnému životu. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána, tvého Syna, který s tebou a Duchem svatým žije a vládne odvěků navěky. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S114

Čtení: J 11,17-27

Píseň: 631

Text: 1K 15,13-14.20-22

Haleluja. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Haleluja. Ž 118,24

"Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra."

Potřebujeme vědět, co to je vzkříšení. To není technická otázka, jestli vzkříšení existuje, my potřebujeme vědět, co znamená pro nás. Pro náš

pohled na život, pro naši orientaci, pro základ, na kterém stavíme. Vždyť naše víra stojí a padá s tím, že Ježíš z Nazareta, ten ukřižovaný, opuštěný zvěstovatel odpuštění a pomoci druhým, byl vzkříšen. Rozhlížíme se kolem sebe a vidíme, co všechno kolem nás je špatně, znovu vidíme situaci na Golgotě se soustředěnou silou lidské zloby a sobectví a nevidíme cestu pro sebe ani pro tento svět. Potřebujeme zažít vzkříšení. Potřebujeme pochopit, k čemu se Pán Bůh přiznává, co má budoucnost nejen v našem životě.

To, o co se snažíme, je vlastně smíření s Bohem. Ale to ho nejprve musíme přijmout. Přijetí Boha. Toho, o kterém svědčil a svědčí svým životem Ježíš z Nazareta. Nabídka života na pozadí smrti. S tím souvisí i kázání minulé neděle, kde jsme slyšeli velice tvrdá slova proroka Agea o tom, že to podstatné v našem životě nabízí Hospodin. Tedy u něj je život. On dává sílu k životu. A tady, u něj se máme ptát po životě, pouze u něj můžeme najít odpověď na otázku vzkříšení. Odpověď na lidskou skepsi, která vede ke smrti. Přijetí Hospodina.

Až odtud se můžeme ptát po vzkříšení, číst náš dnešní příběh z Janova evangelia. Příběh o Lazarovi, který přestal žít. O Lazarovi, který žije a umírá v každé lidské generaci. O Lazarovi, který ukazuje tomuto světu a každému člověku, že otázka po vzkříšení, otázka Velikonoc, není pouze jakási tradice, není od současného života odtržené vyprávění, není to nauka, ale základní otázka života. Lazar, který otevírá zoufalé otázky, jak žít, otevírá naléhání na církev, aby dala odpověď nebo lépe po svědectví o vzkříšení. Jsme schopní jí dát? A jak ji máme dát? Je to vůbec možné předat?

Lazar zemřel. Nechtěl, nemohl žít dál. Žije-li dál, žije bez života. To vystihl Karel Čapek ve svém apokryfu o Lazarovi - život ve strachu, život neukotvený, byť zázračně prodloužený, není život vzkříšený. Tento Lazar kolem sebe nevidí důvod k vděčnosti Bohu, nevidí Boha kolem sebe ani ve svém životě. Vidí pouze Jeho absenci.

»„Já bych do toho Jeruzaléma šel,“ drkotal Lazar, „ale když myslíš, Martičko - Třeba zítra - Ale nenecháš mne doma samotného, vid' Co bych si tu počal sám!“

Marta se zvedla. „Jen si jdi lehnout,“ řekla svým obvyklým drsným hlasem. „Já u tebe zůstanu.“

V tu chvíli vystoupila na dvorek Marie připravená na cestu. „Tak, Lazare, půjdeme?“

„Lazar nikam nesmí,“ odpověděla Marta suše. „Není mu dobře.“

„Jdu tedy sama,“ vydechla Marie. „Vidět zázrak.“

Z očí Lazarových pomalu stékaly slzy. „Já bych šel tak rád s sebou, Marto, kdybych já se tak nebál... ještě jednou umřít!“

Mrtvý Lazar jako svědek o smrti - kolem sebe a v sobě. Tak ráda by pomohla Marta, tak rádi bychom pomohli my. Druhým, sami sobě. Ale narážíme na to, jak slabí jsme tváří v tvář neschopnosti žít, tváří v tvář silám, které kolem nás reprezentují smrt. Jak svědčit o životě s Bohem, jak svědčit o vzkříšení?

A tak přicházíme k hrobu, přicházíme k těm, kteří nežijí a marně hledáme slova odpovědi. Soustředíme se v postním období, připravujeme se, promýšlíme vše, co přinesl Ježíš z Nazareta, kdo vlastně je. Každou neděli si připomínáme, že přinesl Boží království, které může vstoupit i do našich životů. Opakujeme si tyto příběhy a snažíme se porozumět jim a přijmout je. A tak porozumět a přijmout vzkříšení. A ono to nejde.

"Tedy přišel Ježíš, i našel ho již čtyři dni v hrobě pochovaného."

"Marto, je mi skutečně líto Lazara."

"Pane, kdybys tu byl, tak se to nestalo. On Tě svým způsobem hledal, on se po Tobě ptal, ale nemohl se doptat, nemohl Tě najít. A tak volal, křičel - na druhé i na sebe, ale nenalézal východisko. Protože Tě neviděl, měl kolem sebe prázdnotu. Pane, proč jsi u něj nebyl? Zkoušela jsem k němu mluvit, snažila jsem se být s ním, ale nešlo to. Co s tím, Pane?"

Máme tu před sebou rozhovor mezi Ježíšem a Martou. Lazar je mrtvý. Neslyší Ježíše, je uzavřený Jeho slovům, jeho přítomnosti. On pro sebe nemá budoucnost. Člověk uzavřený ve svém naprostém vnitřním zmatku. Ať už k němu mluví kdokoliv, on se uzavírá - neumí věřit a neumí žít bez víry. Všudypřítomná skepse a naříkání. Všechna slova jsou marná, nic nemůže pomoci. Naše schopnost si navzájem ubližovat, protože jsme sami nešťastní, naše touha naplnit se jistotami, protože jsme prázdní, naše schopnost ničit to nejpodstatnější, co potřebujeme k životu, ničit lásku a odpuštění ve jménu svého života - smrt je v tomto světě stejně všudypřítomná, jako v příběhu o Lazarovi.

Najednou do našeho zoufalství přichází Boží odpověď. Ježíš mluví s Martou. Pouze s Martou. Kolem je spousta lidí, ale tento rozhovor se může odehrávat pouze mezi těmito dvěma. Stejně jako u prázdného hrobu Ježíš oslovuje pouze Marii Magdalskou. Boží odpověď v Ježíšově cestě osobního

oslovení, osobní výzvy k následování a svědectví.

"Tvůj bratr vstane." "Ano, Pane, já vím, že ho ni teď neopustíš, že si ho jednou vezmeš k sobě." "Ne, ne, Marto, tady a teď vstane a bude žít. Dokáže žít - v tomto světě, který vás oba tak děsí. Existuje vzkříšení. Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?"

"Ano, Pane." Věřící tomu Marta, věří tomu Marie z Magdaly. Přichází smíření s Bohem. Pochopení Boží cesty za člověkem a s člověkem. Ježíš byl vzkříšen. V něm je vzkříšení i život. A Lazar může být a je vzkříšen. Vtažen do života smíření s Bohem a s lidmi.

Boží odpovídání pokračuje, přichází za každým z nás. Ježíš oslovuje nové a nové svědky vzkříšení, kteří o něm svědčí. Je zvláštní, jak úzkostlivě evangelia mluví o tom, že toto svědectví o naději života v Ježíši z Nazareta, svědectví o tom, že lze žít v tomto rozporuplném světě, je nabízeno cestou bezmoci, oběti, lidské účasti. Proto se Ježíš setkává s Martou, proto se setkává u hrobu s Marií z Magdaly. Ty, které nemají moc, jsou samy v ohrožení, se stávají svědky o naději smíření, naději života.

"Lazare, člověče, existuje vzkříšení. Existuje život i pro tebe. Odlož zlobu, odlož pýchu a přijmi život v Ježíši Kristu. Život lásky a odpuštění."

" Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života." Amen.

Píseň: 334 Kristus Pán vstal z mrtvých

Přímluvy:

Přímluvná modlitba:

Poslání: A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen Žd 13,20n

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen. 2K 13,13

Píseň: 487

